

Vil vi finde os i permanent krigstilstand?

Ethvert regime i verden er et legitimt krigsmål for USA, efter Bush-administrationens valg. Det har ført til en frygt-kultur, ikke bare i de lande, som er udpeget af samme administration som "Ondskabens akse", men måske endnu mere i USA og nogle af de lande, hvor regeringerne har knyttet sig til USA's krigsførelse.

USA's præsident George Bush sagde offentligt 20. september 2001: '*... Vores svar indeholder langt mere end øjeblikkelig gengældelse og isolerede slag. Borgerne skal ikke forvente ét slag men en langvarig kampagne, noget vi aldrig tidligere har set. ...vi vil forfølge nationer, som yder hjælp og skjul til terrorister. Enhver nation, i enhver region må nu træffe en beslutning. Enten er I med os, eller I er med terroristerne.*

Vores krig mod terror begynder med al Qaeda, men den slutter ikke der. Den vil ikke slutte før enhver terrorist-gruppe overalt på jorden er fundet, er stoppet og er nedkæmpet.

Gijs de Vries, Terrorbekæmpelses Koordinator for Europarådet udtaler dog: '*Krig mod terrorisme' er blevet retorik, det er blevet et paradigme, og dette paradigme leder borgere i USA til at tillade sig at tilbageholde mennesker uden retssag og internere dem uden tidsbegrænsning, i en militær konflikts rammer.*

Vi knytter frygten til truslen fra terrorister. Vi har - fra den politiske debat og lovindgreb og øvrige foranstaltninger mod terrorisme - fået det indtryk, at terrorisme er vor tids største problem. Måske er det overdrevet.

Hvor mange danskere har mistet livet ved terror siden 11. september 2001? Er det mere end 3? Det er frygteligt, og alt for mange, men hør engang:

I Danmark mister et menneske hver dag året rundt livet i trafikulykker, rundt regnet. Det bliver til ca. 2000 dræbte siden 11. september 2001.

Hvor mange amerikanere mistede livet 11. september? Under 3.000?

Det var ca. 1 million mennesker, som døde som følge af handelsblokering mod IRAQ efter Kuwait-krigen frem til Sadam Husseins fald, og derefter var det ca. 500.000 mennesker, som døde som følge af den nuværende krig i Iraq.

Hvor mange mennesker dør dagligt af sult verden over? Og hvor mange dør af sygdomme, som let kunne behandles for små midler?

Risikoen for et menneske dræbes som følge af terror er meget lille, især når man ser det i forhold til de virkelig store problemer i verden i dag, f.eks.: Sult, fejlbehandlet sygdom, dårlig trafiksikkerhed, mangel på rent vand og ulovlige krige.

Vi gør klogt i at se nærmere på de indgreb, som er gennemført af politikere under henvisning til terrorist-truslen, og som begrænser retssikkerheden og de borgerlige frihedsrettigheder mv. De udgør en måske større trussel end terrorismen? Vi må lære af de erfaringer, vi har fået gennem de seneste 6 års krig mod terror. Vi kan lære at forebygge bedre, og vi kan rette de fejl, som vi selv begår, og som danner og forstærker de dybereliggende årsager til terroristernes opståen og desperate kamp. Og vi kan gennem forskning og dialog blive klogere på de sammenhænge, så vi kan bygge broer til "de andre" i stedet for at udelukke dem og fratage dem en mulig fremtid i deres eget land - eller vores.

Hvorfra stammer vores overdrevne frygt for terror; den er vel ikke opstået af sig selv?

USA's økonomi synes nært knyttet til militærindustrien, og behovet for omsætning på våbenfabrikkerne kan være en kraftig motivation bag krigen mod terror, eftersom den ikke synes at kunne få nogen ende, medmindre vi lærer af erfaringerne og lægger kursen om. Og frygten åbner statskasserne verden over for våbenproduktion og krig.

'Én stats ønske om absolut sikkerhed betyder absolut usikkerhed for alle andre', sagde Henry Kissinger.

Vore erfaringer gennem de 6 år, vi har ført krig mod terror, synes at bekræfte dette udsagn.

Er det muligt at vinde krigen mod terror? Eftersom terror ikke er en stat, men gerninger udført af enkeltpersoner eller grupper, så vil det være umuligt at opnå en kapitulation eller et synligt, afgørende nederlag. Der vil altid være - og har altid været - personer, som vælger vold og trusler om vold for at opnå noget, som de ikke kan opnå på anden måde. Så terrorismen vil altid findes og kan ikke bekæmpes effektivt med militære midler. Det virker - for mig at se - som om militæret er ved at have udspillet sin rolle i denne verden, hvis vi tænker rationelt. Jeg har vanskeligt ved at se, at nogen af de store problemer, vi har i verden i dag (sult, sygdom, forurening, trafikulykker, naturkatastrofer, ressourceknaphed mv.) på anstændig vis kan løses med militære midler. Tværtimod synes det som om indsættelse af militæret erfaringsmæssigt har gjort det vanskeligere at skabe fred. Det er måske indlysende hvis man tænker rationelt?

Det spørgsmål, som Karsten Mathiasen rejser i sin bog: "Den såkaldte krig mod terror": "Findes der en mulighed for forsoning?", må vi finde konstruktive svar på. Det er simpelthen en udfordring for vor civilisation at finde de muligheder, som findes for forsoning.

Mange mennesker er klar over dette, efter hvad jeg hører. Politisk møder det også

forståelse, men andre hensyn har hidtil forhindret en omprioritering af ressourcer fra krig til fredelig udvikling og løsning af verdens store problemer.

Kvækerne har i foråret givet konstruktive svar på mulighederne for forsoning, samlet i en kritisk analyse af EU's indsats mod terrorisme. Kort sagt peges der bl.a. på behovet for:

- Definition af terror må medtage statsterrorisme og afspejle vores menneskesyn
- Dialog på mange planer mellem de aktuelle grupperinger kan forebygge
- Forskning i mulige årsager til terroristernes valg af vold og trusler for at opnå deres mål kan vise os muligheder for at forebygge bedre
- Bedre samarbejde mellem efterretningstjenester (også udenfor EU), som indsamler terror-relaterede informationer, og adskillelse af sådanne tjenester fra spion tjenester kan give os bedre viden hurtigere
- Indgreb mod evt. planlagt terror bør ske tidligst muligt, diskret og hensynsfuldt og med så få ydmygelser som muligt, for at undgå spontan ny-rekruttering af terrorister blandt vidner og fjernsyns seere verden over.
- Vi må selv ændre signaler, så vi bliver mere troværdige, bl.a. skal vi i handling vise, at frihed og lighed ikke kun gælder for os selv.
- Vores behandling af evt. tilfangetagne terrorister må afspejle vores menneskesyn, og straffen skal muliggøre en konstruktiv tilbagevenden til en ny fremtid i samfundet

Det afgørende for kvækerne er, at vi bremser og vender den selvforstærkende, voldsfremmende udvikling, som krigen mod terror har igangsat i vores samfund. Derved kan vi forhåbentlig undgå, at krigen mod terror bliver evig. Der fremsættes konstruktive forslag til nytænkning i rapporten, se www.fredsakademiet.dk/library/eu_terrorismen.pdf.

Erik Lau Christensen
Torvet 20
4720 Præstø